

CHÀNG NĐƠI KON KET

Nđơi Kon Ket chuẩn bị vào rừng săn chim, chàng đang sửa soạn dây ná thì em chàng nhìn thấy bèn hỏi:

- Anh đi bắn con gì thế?
- Đi bắn chim, em ạ.
- Thôi, anh ở nhà đi, chim của mình còn nhiều mà.

Nđơi Kon Ket lưỡng lự một chút rồi cũng ở nhà. Sau đó, hai anh em lấy chim ra nướng ăn. Sáng hôm sau, cả hai đều vào rừng, người em thù đi gửi nước còn Nđơi Kon Ket thì định đi bắn công. Dọc đường, thấy một con nao có cặp sừng thật to chàng bèn lắp ten và giương ná lên bắn. Vừa lúc đó, con nai cất tiếng van xin:

- Ôi! Chàng đừng bắn tôi. Tôi xin xin hiến chàng cặp sừng của tôi. Chàng hãy kéo nó đi, nếu mắc kẹt ở chỗ nào thì chàng dừng buôn làng ở chỗ đó. Làm như vậy chàng sẽ được sung sướng suốt đời.

Thấy con nai khẩn khoản như vậy. Nđơi Kon Ket không bắn nữa và chàng nhận lấy cặp sừng của nó rồi kéo đi. Giữa đường, cái sừng nai mắc kẹt vào một cây tre già thật to. Nhớ lời con nai dặn, Nđơi Kon Ket bèn phát cây và dựng nhà tại đó. Chàng làm cái nhà có bảy nóc ở phía đông, bảy nóc phía tây. Sau đó, chàng còn làm nhà cho tôi tớ ở, làm chuồng cho trâu bò ở. Xong xuôi đâu đó chàng đi đón người em đang làm nhà cho người ta. Khi gặp em, chàng nói:

- Em ơi, anh em mình qua bên kia núi sống đi thôi. Anh đã làm nhà rồi đấy!

- Ừ thì đi. Có phải mang nôi đi không anh?

- Thôi, chẳng cần đâu, em ạ.

- Thế là hai anh em dắt nhau đi. Thấy đi mãi, mỏi chân mà chưa tới nhà, người em bèn hỏi:

- Nhà đâu? Sao anh cứ dắt em đi mãi như thế này?
- Cứ chịu khó đi. Phải qua nhiều nóc nhà nữa mới tới được.

Khi đến nơi, thấy nhà to quá, có nhiều trâu bò quá, tưởng là nhà người ta nên người em không dám bước lên cầu thang. Thấy vậy, Nđoi Kon Ket âu yếm nói với em:

- Em đừng ngại ngần gì cả, đây chính là nhà của chúng ta, trâu bò của chúng ta mà.

Ngồi ở trong nhà rồi người em mới chợt nhớ ra là mình bỏ nhà người ta đi mà chưa nói gì với họ cả nên lo lắng nói với anh:

- Anh ơi, anh tới mang em đi mà chưa nói gì với người ta. Thế lỡ người ta kiện thì sao?

- Em cứ yên tâm, để anh lo cho. Tối nay, em đi bung rượu với anh để cúng cho người ta nhé.

Sáng hôm sau, hai anh em đeo ghế, giết trâu và lấy ra bảy chén rượu để chuẩn bị cúng thần. Xong xuôi đâu đó, Nđoi Kon Ket đi vào buôn mời ông bác ra cúng giùm:

- Bác ơi! Bác đến nhà cháu chơi một chút đi.
- Cháu có chuyện gì thế? Cháu làm sao thế?
- Cháu mang em đi khỏi nhà người ta. Bây giờ người ta sẽ kiện thôi, cho nên cháu sẽ phải làm lễ cúng thần cho người ta.
- Đáng đời mày nhé. Mày cứ hay bướng lắm mà... phải như thế mày mới biết thân.

Nói vậy, nhưng ông bác vẫn tới cung giùm cho Nđoi Kon Ket. Khi cúng xong thì vợ người ta về trước, còn người chồng vẫn ở lại chơi. Khi Nđoi Kon Ket đi ra ngoài xem lại hàng rào thì người kia bèn nói với em chàng rằng:

- Anh mày xấu lắm, làm cúng xong thì cũng phải đền trâu hay bò cho tao chứ. Nhà mày có nhiều trâu bò cơ mà.

Vừa lúc đó Nđoi Kon Ket xem xét hàng rào về. Chàng nghe thấy người kia nói như vậy tức giận nói:

- Này, mày muốn đi qua bên kia thì đi, muốn về bên kia thì về, nếu không lát nữa trời tối đấy. Mà tao cũng chẳng giữ mày ở đây làm gì. Mày không biết phải trái chút nào cả.

Người kia thấy xấu hổ quá liền đứng dậy ra về.

Sau đó ít lâu, Nđoi Kon Ket chợt có ý muốn lấy vợ. Chàng đi tới nhà ông bác nhờ ông tìm vợ cho mình. Ông bác hỏi:

- Cháu muốn người vợ như thế nào?
- Cháu muốn lấy vợ thật đẹp. Cháu muốn lấy nàng Long Tô.
- Nếu vậy, cháu đi theo con đường phía bên trái kia, đừng đi theo đường bên phải.

Sau đó rẽ sang trái, rồi lại rẽ sang phải. Cứ đi miết, khi nào gặp giếng nước thì làm đục nước rồi leo lên cây. Làm như thế cháu sẽ gặp được nàng Long Tô xinh đẹp.

Nđoi Kon Ket vâng lời về nhà chuẩn bị rồi ra đi như ông bác đã dặn. Khi gặp giếng nước chàng làm đục nước và leo lên cây to ở bên cạnh ngôi đọi. Một lát sau, có hai ông già tới múc nước. Thấy nước đục, bà già cất tiếng hỏi:

- Ai làm đục nước như thế này nhỉ?

Lúc ấy, Nđoi Kon Ket nghe thấy nhưng chàng vẫn im thin thít. Thấy không có ai trả lời, ông bà đành múc nước đục rồi về nhà. Hôm sau, họ sai con gái là nàng Bunh đi múc nước. Thấy nàng Bunh tới bên giếng, Nđoi Kon Ket liền tụt xuống. Tự nhiên thấy có người từ trên cây tụt xuống nàng Bunh sợ hãi hỏi:

- Anh là ai thế? Anh ở đâu đến?
- Thế em là ai? Nđoi Kon Ket không trả lời mà hỏi lại.

Thấy chàng cũng có vẻ hiền lành, nàng Bunh bèn xưng tên. Khi biết đây không phải là nàng Long Tô, Nđoi Kon Ket im lặng và bỏ đi. Ngày hôm sau, đến nàng Koi đi múc nước thì chuyện cũng như hôm trước. Đến ngày thứ ba thì đến nàng Long Tô xinh đẹp đi múc nước. Vừa nhìn thấy nàng Long Tô thì Nđoi Kon Ket đã thấy lòng mình xao xuyến. Đến khi nàng hỏi tên chàng và chàng ở đâu thì Nđoi Kon Ket nói ngay. Sau đó, chàng hỏi:

- Ôi cô em xinh đẹp, em tên là gì thế, em đi đâu thế?
- Tên em là Long Tô, em đi múc nước cho cha mẹ. Còn anh đi đâu mà chỉ có một thân một mình?

- Anh chưa có vợ nên phải đi một mình thôi. Em chỉ anh chút xíu nước để tắm nhé. Anh muốn tắm nước giếng này, anh muốn tắm tại giếng này.

Cứ như thế, hai người trò chuyện với nhau rất nhiều. Cuối cùng, Nđoi Kon Ket tỏ lộ ý muốn lấy Lông Tô làm vợ.

Sau đó ít lâu, chàng Nđoi Kon Ket và nàng Lông Tô thành vợ thành chồng với nhau

(Người kể H'Ron, buôn Jang Biap, xã Đak Gân, huyện Đăk Mil, Tỉnh Đak Lak)